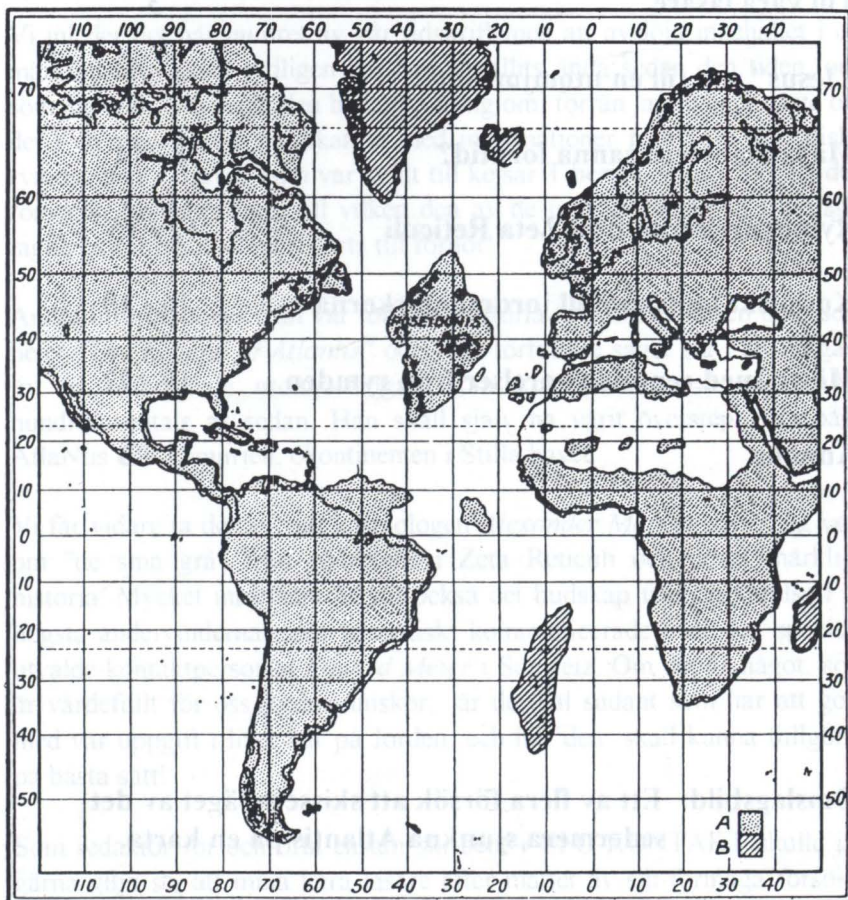

UFO-KONTAKT

Nr 2, 2000

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

MAP SHOWING POSITION OF ATLANTIS ACCORDING TO SCOTT ELLIOT

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
"Jesus" son till en utomjording !	4 - 7
Mänsklighetens sanna forntid?	8 - 11
Rymdvarelserna från Zeta Reticuli	12 - 15
Kosmiskt budskap till jordmänniskorna	16 - 19
Möten med reptoida varelser från rymden	19 - 22
Annons	23

Omslagsbild: Ett av flera försök att skissera läget av det sedermera sjunkna Atlantis på en karta.

Till våra läsare !

Även om hela mänskligheten på vår överbefolkade planet på grund av sin okunnighet haller på att falla offer för en maktlysten, mediakontrollerande finans- och frimurarmaffias konspirationer och riskerar att hamna i ett tusenårigt slaveri, får vi för den skull inte hemfalla åt defaitism och misströsta om möjligheterna till räddning. *"Sanningen skall göra er fria!"*, var det visst någon som sade för bortat 2000 år sedan!

Vi inleder det här numret av vår tidskrift med att avslöja innehållet i ett märkligt brev, som tydligen har hemlighållits ända sedan den tiden, och som jag själv inte hade den blekaste aning om, förrän jag nyligen läste om det i en amerikansk publikation med informationer från våra plejadiska rymdvänner. Brevet, som var ställt till kejsar Tiberius, skrevs av just den romerske landshövding, till vilken den av de judiska prästerna tillfångatagne Esu Immanuel hade förts till förhör!

Andra informationer från vår forntida historia är hämtade ur en bok, som heter *"The Legend of Atlantis"* och vars författare säger sig i ett tidigare liv ha tillhört de utomjordingar, som koloniserade var planet för hundratusentals år sedan. Han skall själv ha varit överstepräst i både Atlantis och Lemurien, ökontinenten i Stilla havet.

Vi får vidare ta del av vad kosmologen *Alexander Markus* säger sig veta om "de sma gra" från stjärnbilden Zeta Reticuli och deras märkliga historia. Mycket intressant är väl också det budskap från en varelse i de högsta anderymderna, som telepatiskt kommunicerade med den speciellt utvalde kontaktpersonen *Eduard Meier* i Schweiz. Om det är något, som är värdefullt för oss jordmänniskor, är det väl sådant som har att göra med vår uppgift i livet här på Jorden, och hur den skall kunna fullgöras på bästa sätt!

Som redaktör för och ofta ensam skribent i UFO-KONTAKT skulle jag gärna vilja se, att mina kära läsare efter mattet av sin förmåga försökte göra till sin uppgift att intressera vänner och bekanta för den här unika tidskriften och de idéer den står för. Kanske vi kan hjälpas åt med att rädda mänskligheten till en lyckligare framtid!

SUNE HJORTH

"Jesus" son till en utomjording!

Bland allt det som allmänheten hållits ovetande om i var suspekt styrda värld finns enligt en amerikansk informationsskrift i den på initiativ av våra plejadiska rymdvänner utgivna serien *Phoenix Journals* ett mycket sensationellt gammalt latinskt dokument i USA:s kongressbibliotek i Washington. Det rör sig om en skrivelse från landshövdingen Pontius Pilatus till den romerske kejsaren. Så här lyder den i översättning:

"Till Tiberius Caesar, imperator i Rom. Var hälsad, ädle herre!

Bland de olika rykten som kommit till mina öron var det särskilt ett som tilldrog sig min uppmärksamhet. En ung man, sades det, hade dykt upp i Galiléen, där han med ädel salvesfullhet predikade en ny lag i namn av den Gud, som hade utsänt honom. Till att börja med var jag oroad för att hans syfte skulle vara att resa folket mot romarna, men mina farhågor skingrades snart. **Esu av Nasaret** talade snarare som en vän till romarna än till judeerna.

När jag en dag passerade platsen där han talade, såg jag mitt i gruppen en ung man, som lutande sig mot ett träd lugnt talade till mängden. Jag fick höra, att det var **Esu Immanuel**. Det kunde jag lätt ha anat, för så stor var skillnaden mellan honom och dem som lyssnade på honom. Hans guldgula hår och skägg gav ett himmelskt drag åt hans utseende, och han föreföll att vara i trettioårsåldern. Aldrig har jag sett en ljuvare och fridfullare uppsyn. Vilken kontrast det var mellan honom och hans åhörare, med deras svarta skägg och gulbruna hy!

Aldrig har jag heller i filosofernas verk läst något som kan jämföras med Esus lärosatser. När en av de i Jerusalem så talrika judeiska upprorsmännen frågade Esu, om det var i överensstämmelse med lagen att betala skatt till Caesar, så svarade han: "Ge Caesar, vad han skall ha, och Gud, vad honom tillkommer!"

Jag skrev till Esu och bad att få en intervju med honom i mitt residens, och han kom. Du vet att det i mina ådror flyter såväl spanskt som romerskt blod, och att jag varken brukar känna fruktan eller svaghet. Men när nasaréen dök upp medan gick jag omkring i mitt residens, kändes det som om mina fötter med järnhand trycktes ner mot marmorgolvet. Jag darrade i varje lem som en skyldig brottsling, samtidigt som nasaréen var lika lugn som oskulden själv.

När han kom fram till mig och stannade, var det som om han gav mig ett tyst tecken med innebörden "Nu är jag här!", fast han sade inte ett ord. För en stund betraktade jag med beundran och djup respekt denna ovanliga typ av människa, okänd för våra många konstnärer, som har gett form och gestalt åt alla gudar och hjältar. Det fanns ingenting hos honom som var motbudande, men ändå kände jag mig alltför överväldigad och skälvande för att gå honom till mötes.

"Esu", sade jag slutligen till honom, "under de senaste tre åren har jag beviljat dig stor yttrandefrihet, och det är inget jag ångrar. Dina ord är en vis mans. Jag vet inte, om du har läst Sokrates eller Platon, men det vet jag, att det i dina utläggningar finns en majestätisk enkelhet, som höjer dig vida över dessa filosofer. Ditt blod skall inte utgjutas", sade jag med djup rörelse. "För din visdoms skull uppskattar jag dig mycket mer än alla dessa bråkiga och högfärdiga fariséer, som missbrukar den frihet de har beviljats av romarna. De konspirerar mot Caesar och inbillar de okunniga, att han är en tyrann, som vill ruinera dem. De okunniga fattar inte, att de har att göra med ulvar i fårakläder, men jag tänker skydda dig, Esu, mot dessa oförsänkbara uslingar, så att de inte kan förverkliga sina ondskefulla planer. Mitt residens skall bli en tillflyktsort för dig både dag och natt!" Men Esu skakade bara på huvudet, som om han inte brydde sig.

Din trofaste tjänare! Pontius Pilatus."

Av denna hittills hemlighållna skrivelse framgår ganska klart, att den märklige mannen egentligen hette **Esu Immanuel**, och "Jesus" får väl betraktas som en senare uppfunnen, judaiserad namnform med anknytning till Josua, den stamhövding, som ledde hebréernas erövringskrig mot städerna Jeriko och Ai i Palestina, med det folkmord som därvid följde i enlighet med Herrens, Israels Guds befallning.

Den man som har kallats Jesus var alltså inte någon "jude", vad som nu menas med den tvetydiga benämningen, utan en människa, som både i fråga om sitt fysiska yttre och sitt inre var påfallande annorlunda än den befolkning, som Pilatus styrde över i Judéen. Av den i vår tid upptäckta skrift om Mästarens lära och liv, som författats av hans trofaste och skrivkunnige lärjunge *Judas Iskariot*, vet vi ju, att Immanuels fader hette *Gabriel* och var en högt uppsatt utomjording, en av Guds närmaste män.

Gud på den tiden var en man som hette *Plejos*, och denne utomjording hade år 64 f.Kr. efterträtt sin fader *Salam* som andlig ledare för några människosläkten på Jorden. Plejadierna var ju omkring millenieskiftet fortfarande livligt engagerade i mänsklighetens öde, och Immanuels uppgift på var planet var att försöka höja jordmänniskans låga andliga nivå så mycket som möjligt.

Hur nära förbunden Mästaren var med våra plejadiska rymdvänner, framgår av den upprepade skildringen av strålskepp i Judas Iskariots berättelse, en skildring som systematiskt har redigerats bort i "Matteusevangeliet", den förfälskade avskriften. Först har vi strålskeppet, som vägledde de tre vise männen till Betlehem och därefter av säkerhetsskäl transporterade Josef, Maria och barnet bort från Betlehem och Herodes Antipas till Egypten. I evangeliet har strålskeppet förvandlats till en mystisk "stjärna"!

Sedan har vi berättelsen om hur fader Gabriel landade med sitt strålskepp vid Jordanflodens strand och hämtade upp den döpte Mästaren för transport till en rymdbas i nordväst, där han i fyrtio dygn undervisades "om Guds ledarskap för det här människosläktet och för himmelsönderna, om Skapelsens allmakt och om andens odödlighet genom återfödelsen", allt som förberedelse för hans kommande uppgift. Resan till och undervisningen i rymdbasen har av evangeliets författare förfälskats till att "Jesus fördes av Anden ut i öknen för att efter att ha fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter sättas på prov av djävulen"!

Intressant är också Immanuels eget, i evangeliet bortredigerade omnämnande av rymdskepp, när han efter att ha gripits av den judiska prästmaffian förhördes inför deras Stora råd: "Men om ni tror att Gud är Skapelsen, da är ni på villovägar och far med osanning, Gud och hans himmelssöner är människosläkten, som har kommit från stjärnorna i sina metalliska maskiner."

Som tidigare nämnts i denna tidskrift, tycks den grymma korsfästelsen ha övervakats av fader Gabriel från sitt då osynliga strålskepp. Sedan den på korset torterade, men i klippgraven återställde Mästaren hade väckts upp ur medvetlösheten, berättar Judas Iskariot om vad som hände på gravens framsida:

"Efter sabbaten, i gryningen av den första dagen i veckan, kom Maria, Immanuels mor, och Maria från Magdala för att se på graven. Plötsligt hörde de ett dån i luften, och från himlen kom ett strålande ljus och landade på marken inte långt från graven. Fram ur ljuset kom så en väktarängel. Han gick bort mot graven, och skräckslagna vek soldaterna undan för honom. Men han höjde handen och ur den kom en ljusstråle, som träffade soldaterna, den ene efter den andre. Och de föll till marken och rörde sig inte på länge."

Allt, som i "Matteusevangeliet" återstår av denna beskrivning av strålskeppet och rymdmannens paralyserande av soldaterna med sin laserpistol, är att "Herrens ängel steg ner från himlen", samt att "vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda."

Vid slutet av Immanuels fina avskedstal till lärjungarna några veckor senare på ett berg i Galiléen beskriver Judas Iskariot skeendet så här: "När han så talade till dem, hördes ett dån, och ett stort ljus kom ner från himlen. Inte långt ifrån dem landade ljuset på marken, och det glittrade av metall i det."

Nu talade Immanuel inte längre utan gick bort till det metalliska ljuset och steg in i det. Runt omkring det uppstod en molnsky, och än en gång hördes ett dån, när ljuset åter steg upp mot himlen. Lärjungarna vände nu i hemlighet tillbaka till Jerusalem och förkunnade vad som hänt bland sina likasinnade. Men Immanuel landsattes från det metalliska ljuset i Syrien och levde där i Damaskus i två års tid utan att bli igenkänd."

Den här konkreta skildringen har överhuvudtaget inte medtagits i "Matteusevangeliet", och på ett par andra ställen beskrivs den så kallade "himmelsfärden" bara med några mystifierande fraser, sasom att "de såg hur han lyftes upp i höjden, och ett moln tog honom ur deras åsyn." Kanske är det på tiden, att den år 1963 upptäckta skriften om Mästarens lära och liv liksom skrivelsen från Pontius Pilatus äntligen får komma till allmänhetens kännedom?

SUNE HJORTH

Mänsklighetens sanna forntid ?

"I en avlägsen forntid kom bröder från den yttre rymden, under andlig ledning av visdomsmästare, till Jorden och slog sig ner i dess inre. Deras uppgift var att förbereda planetens yta för utvecklandet av högre biologiska livsformer och för reinkarnationen av andevarelser från den mellan Mars och Jupiter söndersprängda planeten Malona, vars invånare gått under vid den stora explosionen."

Så heter det i den 1995 publicerade boken *"The Legend of Atlantis"*, vars tyske författare tills vidare föredrar att vara anonym. Han uppger sig emellertid en gång ha tillhört ovannämnda kolonisationer från rymden, medlemmar av Galaktiska förbundet, vilka sägs ha varit högt utvecklade, i viss man eteriska och mycket långlivade varelser. De skall ha byggt städer i Jordens inre på kontinenten *Agartha* ("Edens lustgård") med huvudstaden *Shamballa*.

På jordytan skall Galaktiska förbundets utsända ha hjälpt till med att skapa en ny människa till sin egen avbild genom förbättring av vissa befintliga varelsers arvs massa. På relativt kort tid sägs dessa varelsers kroppar genom det genetiska ingreppet ha blivit så perfekta, att de kunde inkarneras av andevarelser från Malona, Venus och Mars. Från den tiden skall vår planet alltså ha bebotts av två slags människor, de mycket långlivade i Jordens inre och det nya släktet på utsidan, som skulle utveckla sig vidare andligen under varje ny inkarnation i en fysisk kropp.

Med hjälp av evolutionens väktare kunde människorna på jordytan frambringa den ena civilisationen efter den andra, vilka omväxlande steg och föll, varvid olika släkten fick tillfälle att samla erfarenheter. Väktarna kunde med egna ögon se, hur vackra deras skapelser hade blivit. Utomjordingarna skulle till slut frestas av människornas kungar, vilka erbjöd dem sina egna döttrar att para sig med. Detta var förbjudet enligt den utomjordiska lagen, men flera väktare föll för frestelsen och avlade barn med dem.

Dessa "fallna änglar", av vilka bokens författare själv säger sig ha varit en, utvisades med anledning härav från "Edens lustgård" i Jordens inre och blev därmed tvungna att genomgå samma utvecklingsprocess som andra människor på jordytan. Deras livslängd förkortades, först till några tusen och senare till bara några hundra år.

Visserligen behöll de sina paranormala egenskaper, såsom synskhet och andra sinnesförmågor, eftersom deras energicentra vibrerade kraftigare, och tack vare sina kunskaper och talanger kunde de fungera som profeter, överstepräster och magiker. Författaren skall sålunda ha varit kvinnlig överstepräst på den längre fram sjunkna ökontinenten Lemurien i Stilla havet och senare en manlig sådan i Atlantis.

I boken nämns inte mycket om Lemurien, men enligt sirianska uppgifter skall denna kontinent ha utgjort själva moderlandet för den utomjordiska kolonisationen av vår planet och grundats för cirka 900.000 år sedan. Atlantis var i likhet med rikena i Kina och Egypten dotterkolonier, som grundades för cirka 500.000 år sedan.

Under utomjordingarnas överinseende skall utvecklingen i varje fall länge ha gått sin gilla gång, och vetenskapsmän på olika håll, inte minst i Atlantis, förvärvade stor kunskap i fråga om utnyttjandet av den kosmiska energin. Mänskligheten upplevde en blomstring i alla grenar av vetenskapen och även utforskningen av rymden gjorde framsteg. Nästan alla sjukdomar kunde botas, och folk levde ofta till hög ålder. Dåtidsens människosläkte förstod att deras planet var en biologiskt levande varelse, i vilken befolkningen fungerade som de viktigaste cellerna.

Privata egendomsprivilegier och egoism förekom inte bland människorna, och de höll Jorden - den planetära kroppen - fri från föroreningar. Dess vatten, luft och naturresurser var ju inga marknadsvaror, som kunde säljas med profit, och alla hade vad de behövde. Det fanns inga klassklyftor, varken rika eller fattiga, och heller inga dogmatiska religioner och frihetsinskränkande lagar. Något slitsamt och tungt arbete dagarna i ända existerade inte. Varje medborgare bidrog villigt och glatt med sina personliga prestationer till samhällets väl, och varje individs talanger uppmuntrades och uppskattades.

Den här ljusa bilden av den civilisation, som skapades av ett tidigt människosläkte på Jorden, stämmer i viss mån med de sirianska uppgifterna om att de första mänskliga kolonisterna efter besejrandet av sina reptoida motståndare lyckades etablera en på demokratiska principer grundad, högtstående civilisation med Lemurien som bas och utgångspunkt. Men den positiva utvecklingen skulle så småningom vändas i sin motsats, då man gick in i en mörkare tidsålder.

Det här sammanhängande uppenbarligen med en brist på samhörighet hos ledande vetenskapsmän med övriga skapade varelser och en utveckling hos dem av egoism och maktbegär. Dittills hade kunskapen varit tillgänglig för alla. Det hade inte funnits några härskare och undersåtar, inga regeringar och byråkratier. Men nu började det dyka upp ledare, som för att säkra sin makt såg de till, att en hel del viktig kunskap undanhölls vanligt folk. Auktoritära principer för samhällsordningen började uppstå på Atlantis, där man under inflytande av ett hemligt brödraskap strävade efter att lägga hela världen under sitt valde.

Resultatet blev naturligtvis ständiga krigiska konflikter mellan olika folkgrupper och riken på Jorden, och de alltmer maktlystna vetenskapsmännen på Atlantis började utnyttja sin forskning till framställning av allt ohyggligare vapen, för att med deras hjälp tillfredsställa sina maktambitioner. Regeringar började spionera på varandra och de första hemliga underrättelsetjänsterna bildades. Efter upprepade förödande krig under en period av 30.000 år kom så det förödande slag, som ledde till att Atlantis sjönk ner i den atlantiska oceanens djup.

Tyvärr tycks historiken beträffande denna period vara rätt så bristfällig i jämförelse med de sirianska uppgifterna. I den här boken nämns inget om hur atlantierna, i samarbete med vissa plejadiska avfallingar, som delade deras auktoritära och hierarkiska samhällssyn, planade en ruskig förintelseaktion mot Lemurien, vilken också genomfördes för bortåt 25.000 år sedan. En mindre måne än den nuvarande drogs av fyra rymdskepp med dragstrålar ned mot Jorden ovanför den lemuriska kontinenten. Vid den kritiska punkt, där en mindre himlakropp, som närmar sig en större, börjar allvarligt påverkas av den större massa, med risk för explosion, besköts den mindre månen med partikelstrålar, så att den exploderade. Ett regn av fragment träffade så Lemurien, som sedan dess underjordiska gaskamrar sprängts sönder drogs ner i Stilla havets djup!

Som påpekades i en artikel om Atlantis i nr. 2/99 av denna tidskrift arbetade den härskande eliten där under tiden efter Lemuriens undergång på att införa en totalitär ny världsordning av liknande slag som den internationella finans- och frimurarmaffian i dagens värld försöker upprätta, och oliktankande – också inom det styrande skiktet – utsattes för förföljelse eller förvisades till Jonien i sydöstra Europa.

När den underjordiska motståndsrörelsen i Atlantis, som arbetade på att återinföra det mer demokratiska lemuriska samhällssystemet och som kung Atlas själv i hemlighet sympatiserade med, blivit alltför farlig för makthavarna, försökte man med de plejadiska avfallingarnas hjälp för 11.500 år sedan genomföra en förintelseaktion mot Jonien av samma slag som den tidigare mot Lemurien. Det var alltså detta, som enligt sirianska uppgifter ledde till Atlantis egen undergång.

Som framgår av en artikel i nr. 2/98 av denna tidskrift, blev människorna även efter Atlantis undergång under de följande årtusendena invecklade i förödande krig med varandra, av vilka det sista enligt sirianska uppgifter ledde till den fruktansvärda katastrofen med firmamentets kollaps och den därpå följande syndafloden för cirka 6.000 år sedan. När de båda skyddande lagren av fruset vatten inte kunde hållas kvar på plats i skyn efter kristalltemplens förstörande, översvämmades Jorden av de nedfallande vattenmassorna och endast två miljoner människor överlevde.

Som bekant har också kriget fortsatt ända fram till vår egen tid, liksom det privilegierade fåtalets maktbegär och de hemliga brödrskapens konspirationer för att kunna kontrollera och utnyttja de i okunnighet hållna massorna. Fortfarande spelar religionerna en stor roll för mänsklighetens andliga förslavande, även om penningmaktens kontroll över mediaapparaten, forskningen, undervisningen, bankväsendet och storföretagen numera är ännu viktigare medel för fåtalsväldets upprätthållande.

Den förskräckliga överbefolkningen på vår planet liksom den närmast totala bristen på verklig demokrati är givetvis svåra hinder att övervinna för att uppnå en bättre värld att leva i. Men om vi bara kan hjälpas åt med att höja vår egen och andras medvetenhetsnivå i tillräcklig grad och lära oss tänka bättre, kommer den mörka tidsåldern snart att få sitt slut och den ljusa tidsåldern ta sin början!

SUNE HJORTH

Rymdvarelserna från Zeta Reticuli

I UFO-KONTAKT nr 4/99 refererades nyzeeländaren *Alec Newalds* märkliga berättelse i boken "*Co-evolution*" om hur han tagits upp i ett rymdskepp med småväxta grå varelser ombord och förts bort till en avlägsen planet. Efter tio dagars vänskaplig samvaro med bland annat en hybridkvinna hade han frivilligt ställt sig till förfogande för avlandet av en egen hybrid. Därefter återfördes han till Jorden, där han blev föremål för underrättelsetjänstens otrevliga uppmärksamhet.

De här rymdvarelserna är av allt att döma identiska med dem som vi hört talas om sasom hemmahörande i planetsystemet Zeta Reticuli. Om dem har kosmologen *Alexander Markus* (född 1939 i Budapest men inflyttad till Sverige 1953) i sin bok "*Det kosmiska arvet*" (Caduceus förlag, 1996) lämnat en hel del intressanta informationer, som han uppges ha fått från sina utomjordiska kontakter.

Ursprungligen skall de här varelsernas hemplanet *Apex* ha funnits i Lyrans stjärnbild och precis som Jorden varit befolkad av människosläkten av ganska olika slag, både rasligt och mentalt. I stället för att utvecklas mot samverkan och gemenskap blev de alltmer splittrade och polariserade, vilket kom till uttryck i extrem individualism, egocentricitet och maktintresse. Deras teknologiska utveckling gick starkt framåt, men deras andliga utvecklingsniva förblev mycket låg.

Oförmågan att leva i fred och harmoni med varandra resulterade slutligen i ett kärnvapenkrig, som gjorde planetens yta obeboelig genom höga halter av radioaktivitet och andra miljöföroreningar. Som ett resultat av katastrofen förändrades de elektromagnetiska fält, som omgav *Apex* och höll den i en bestämd bana, så att planeten förflyttades in i en annan dimension och till en annan stjärnbild, *Reticulum*. De som överlevde tvingades att ta sin tillflykt till planetens inre, och av dessa lämnade de mer negativa så småningom planeten och slog sig ner i olika områden i Orions och Sirius världar.

Redan långt före kärnvapenkatastrofen var invånarnas intellektuella egenskaper så högt utvecklade, att, att det började märkas på deras fysiska form. Huvudet ökade lite i storlek för varje generation, och den naturliga födelsen blev allt svårare på grund av att kraniet inte kunde passera genom födelsekanalen. Genetiska ingenjörer började då att lära sig en kloningsteknik, som till slut kunde ersätta den traditionella födelseprocessen. Denna teknik räddade deras släkte, eftersom apexianerna hade blivit sterila efter det förödande kriget.

Efter de gjorda erfarenheterna beslöt man att använda genetiken för att utveckla en ny ras. Hjärnstrukturen förändrades på bekostnad av den emotionella uttrycksförmågan, så att känslolivet kunde hållas under kontroll och all egocentricitet undvikas. Efter mycken neurokemisk manipulation uppnådde apexianerna ett högre kosmiskt gruppmedvetande, och det individualistiska uttryckssättet var borta. För att bättre anpassa sig till planetens underjordiska miljö gjordes deras kroppar småväxta, och längden varierade till slut mellan 1,0 och 1,20 meter.

I underjorden, där bristen på solljus var besvärande, började deras ögon undan för undan förändras för att kunna registrera finare frekvenser i det visuella spektret. Detta gjorde att deras synförmåga blev cirka fem gånger effektivare än hos människan på Jorden. Pupillerna kom att täcka hela ögat, och ögonen förstörades, så att de kunde registrera och assimilera mer ljus.

Bristen på färsk föda medverkade till att deras kroppar anpassades till att absorbera ljus som näring. Huden blev fototermisk, det vill säga känslig för de ljuskällor som fanns i deras underjordiska grottor. Växter som de räddat med sig från planetens yta, liksom fosforescerande mineraler bidrog till deras näring. Både matsmältnings- och fortplantningssystemet började tillbakabildas.

En ny småväxt ras hade alltså bildats, men själsligen fortsatte de som stannat kvar på *Apex* att utvecklas mer och mer, speciellt sedan de tagit kontakt med de högst utvecklade i stjärnbilden *Lyrans*. Efter övervinnet av sin egen egocentricitet har de enligt *Alexander Markus* faktiskt kunnat aktivt medverka positivt till hela galaxens utveckling, vilket då också innefattar Jordens evolution.

Härvid har de givetvis haft hjälp av sina stora huvuden. Deras hjärnkapacitet skall nämligen vara c:a 15 gånger större än hos den mest intelligenta människan på Jorden. Vi har som bekant bara 100 miljarder nervceller i hjärnan, och dessutom använder vi den högra, mera kreativa och intuitiva hjärnhalvan inte alls så mycket som vi borde! Ja, enligt uppgift utnyttjar de flesta människor på vår planet mindre än 10 % av sin hjärnkapacitet, de intelligentaste förstås lite mer!

Vad beträffar rasen från Zeta Reticuli har den emellertid fortfarande genetiska problem. Eftersom kloningen resulterat i en sorts inavel, har de stagnerat i sin formmässiga utveckling och är på väg att dö ut som fysisk art. Men deras själar vill givetvis fortsätta att inkarnera i fysisk form, och därför har de sökt sig till Jorden för att här få tillgång till det nödvändiga genetiska materialet för framavlandet av hybrider. Samtidigt hoppas de att själva kunna hjälpa till med att höja jordmänniskans medvetandenivå, så att en katastrof här kan undvikas.

För att genomföra sitt genetiska hybridskapande program har reticulianerna faktiskt tagit ombord ganska många jordmänniskor på sina strålskepp, huvudsakligen sådana med specifika karaktärsdrag och emotionella egenskaper, som de själva inte på länge konfronterats med. De har tagit genetiska prover och studerat dessa människors neurofysiska och neurokemiska reaktioner på vissa stimuli, varefter de undersökta alltid förts tillbaka till platsen för upphämtningen.

En vanlig metod vid studiet av människors neurokemiska reaktioner har varit implantering av så kallade "transmitters" (mikrochips), vanligtvis införda genom näsöppningen. Dessa chips av organiskt material har till uppgift att fungera som en sorts mottagare / sändare. De registrerar dels vederbörandes emotionella och mentala reaktioner i samband med olika upplevelser och fungerar dels som mottagare för information från dessa rymdvarelser.

Det händer ibland, oftast efter ett visst antal år, att dessa biologiska chips tas ut för studium av individens förvärvade erfarenheter, reaktionsmönster inför olika situationer samt mentala färdigheter. Detta anses av reticulianerna vara nödvändigt både för att underlätta deras arbete bland människorna på Jorden och för att kunna skapa en ras av hybrider. Även om syftet med just dessa ombordtagningar och implantat är positivt för mänskligheten, kan nog själva åtgärden knappast godtas!

Nu är det emellertid inte bara positiva reticulianer, som har bedrivit sådana här aktioner utan också negativa rymdvarelser av både en ras av denna typ och andra raser, och deras syfte med ombordtagningar och implantat har inte varit så trevligt. De vill nämligen kontrollera människan och tvinga henne till saker mot hennes vilja, för att till slut (enligt min mening med den internationella finans- och frimurarmaffians hjälp!) förslava hela mänskligheten!

Enligt Alexander Markus har tvångsmässiga ombordtagningar samt implantat av mikrochips i detta syfte företagits av otrevliga rymdvarelser från både Orion och andra stjärnsystem, och deras negativa påverkan kan mycket väl vara en bidragande orsak till ökningen av kriminalitet, narkotikamissbruk och våld i samhället. Ibland har de också kidnappat sina offer utan att återföra dem.

De negativa rymdvarelserna sägs ha varit mest aktiva på Jorden under perioden 1940-1980. Dessa grupper skall dock av det Kosmiska rådet inte längre tillatas att besöka Jorden, och på senare tid har endast några få rymdskepp kunnat ta sig igenom den bevakningsstyrka, som övervakar Jorden från sina rymdskepp.

För de positiva intelligenserna från Zeta Reticuli framstår vår lössläppta individualism här på Jorden som kaotisk, speciellt som den är både självisk och egocentrisk. För dem är individualiteten inte något som skall hävdas på andras bekostnad. I stället skall den bara vara ett uttryck för olika slags tjänande eller manifestationer av helheten och gemenskapen. De har snarare en gruppidentitet som bina, fast på en betydligt högre medvetandenivå.

Det kan synas märkligt, att just dessa småväxta rymdvarelser från Zeta Reticuli är i besittning av både högre intelligens och högre nivå av medvetande än vi. Men vi skall själva en gång ha utvecklats genom kloning i samverkan med sirianska och lyranska grupper, som hade till uppgift att utveckla en ny ras, anpassad till Jordens miljö, men med ett utvecklat jagmedvetande. Människans kropp skall sedan dess ha genomgått atskilliga förändringar. Med hjälp av genmanipulation och befruktning av jordiska kvinnor tycks reticulianerna vara på väg att framställa en högtutvecklad hybridras, som kan hjälpa den jordiska civilisationen i dess utveckling. Det kan nog behövas!

SUNE HJORTH

Kosmiskt budskap till jordmänniskorna

"Det jordiska människosläktet har trätt in i ett stadium, då det får bevittna en väldig kosmisk omvälvning: en ny tidsålder, som för andliga människors seende ögon avtecknar sig allt tydligare. Men inte desto mindre befinner sig huvuddelen av mänskligheten i okunnighet och är andligen förslavade. Därför har det blivit nödvändigt att gå till botten med orsakerna till dess förfall och klarlägga detta i ett budskap."

Så började år 1975 ett telepatiskt meddelande från en varelse i de högsta anderymderna, som kallade sig *Arahat Athersata* till den speciellt utsedde kontaktpersonen i Schweiz, *Eduard Meier*. Genom att följa Skapelsens lagar sade sig informatören ha haft tillfälle att i miljontals år utveckla sig i vetande, visdom och kraft, så att hans ande efter många återfödelser nu hade befriat sig från kroppen. Hans budskap kom från framtiden och syftade till att inspirera dagens jordmänniskor med en kommunikation av samma slag som företagits på Jorden två årtusenden före dagens värld.

"Eftersom tiden inte var mogen för 2000 år sedan, kunde den av oss inspirerade mannen inte sprida våra läror på ett effektivt sätt, varför du skall fullborda hans uppgift. Men det får inte bli som den gången, att det ur våra läror uppstod galna och fördärvliga kulter, som förirrade sig i sanningens avlägsnaste vinklar och vrår och andligen förslavade jordmänniskorna ända fram till denna tid. Som profet i dagens och morgondagens värld står det många bättre möjligheter till ditt förfogande för att sprida och bevara det jag överför än som mannen hade för två tusen år sedan!"

De flesta av oss jordmänniskor har väl åtminstone haft på känn, att vi har urartat på något sätt, så mycket maktbegär och vinningslystnad, fattigdom och elände, hat och vald som ständigt förekommer. Livet kanske heller inte är den meningslösa biokemiska engångsföreteelse, som den etablerade materialistiska vetenskapen med medias hjälp försöker inbilla oss!

"Människan måste lära sig", framhöll Arahat Athersata. "att hon i och med existensen av sin skapande ande är i besittning av en odödlig del av sig själv, vilken samarbetar med Skapelsen och inte spelar den underdåniga roll, som hon tilldelas av religionerna. Var och en måste göra klart för sig, att ens ande har en skapande funktion och att man själv måste fullkomna sig för att Skapelsen skall bli fullkomlig. Den jordiska människan har för länge sedan glömt bort att leva efter sanning och andliga normer och som en värdefull varelse i gemenskap med andra. Nästan alla sirävar efter rent materiella ting, ringaktar den andliga verkligheten och behärskas av fördomar."

Att jakten på materiella rikedomar och framför allt strävan efter makt spelar en allt dominerande roll i vår värld, så full av orimliga privilegier, förtryck och orättvisor, är ju lätt att konstatera. Det borde egentligen inte vara svårt att inse sambandet mellan detta och den materialistiska syn på tillvaron som vi indoktrinerats med via den etablerade vetenskapen. Inom ramen för den vill man ju inte inse den viktiga sanningen, att det finns en verklighet utanför den som kan iakttagas med de fysiska sinnesorganens hjälp.

Inte heller vill man inse den lika viktiga sanningen, att vart verkliga jag är en finmateriell andevarelse, som utgör en samhörande del av Skapelsen. Eftersom vi skillnad från växter och djur har en unik förmåga att tänka, är det vår uppgift att lära oss förstå och rätta oss efter Skapelsens lagar lagat samt utveckla oss själva mot allt större fullkomning. Det har vi inte bara en underbar möjlighet utan också skyldighet att göra, både i fråga om vetande och visdom, så att vi kan använda våra förvärvade kunskaper positivt i mänsklighetens tjänst.

Mänsklighetens andliga underutveckling på vår planet har mycket gamla anor. "Fakta leder tillbaka till begynnelsen av de jordiska religionerna, vilka i sina irrläror satte en allsmäktig, straffande, bevakande och allseende varelse över jordmänniskan, tvingade henne till ödmjuk underdånighet under ett högre väsen och berövade henne på så sätt självsäkerhet och egenansvar. Själva utropade sig förkunnarna av dessa irrläror till ställföreträdare för det högre väsen som de uppfunnit. I den ställningen kunde de sedan rycka till sig ledningen för hela folkslag, som de förslavade och expoaterade, medan andra folkledare måste samarbeta med dem för att kunna behålla sina positioner."

De falska kultreligiösa trosläroarna har sedan gammalt utgjort en av de mest fördärvbringande faktorerna i jordmänniskornas liv, men också den moderna materialistiska vetenskapen har kraftigt bidragit till vårt vilseförande genom att trots allt sitt förvärvade vetande om fysiska ting inte låtsas om den andliga verklighetens existens. Mycken kunskap hålls också av vissa skäl hemlig på sina håll, vilket Arahathatersata även framhåller:

"Om mänsklighetens stora flertal kom över det hemliga vetandet, vilket skulle bringa dem oerhörd nytta, framåtskridande och framgång, då skulle den etablerade religionen och politiken liksom finansekonomin snart bryta samman. Krig och konflikter, svält och fattigdom i världen skulle plötsligt upphöra, eftersom inga makthavare och kapitalister längre skulle kunna hålla på med maktkonspirationer och kapitalfiffel. Där ingen längre tror på någon religion, därför att människan äntligen insett sin egen gudomlighet, där finns det heller inte några påvar, biskopar och rabbiner."

Om människan bara lärde sig att använda sin tankes kraft på rätt sätt, så skulle hon helt kunna omgestalta sin tillvaro till det bättre: *"Tanken är utan jämförelse starkare än någon annan kraft. Den som förstår att styra in sitt tänkande i riktiga banor, förvandlar sitt eget öde till något positivt. Livets gang återspeglar alltid människans förhärskande tankeinriktning. Om därför en människa inte är nöjd med sitt tomma och meningslösa liv och önskar sig betydligt mer av kärlek, lycka, glädje och harmoni, då behöver hon bara ändra sitt sätt att tänka, och strax börjar undret att avteckna sig."*

"Genom tänkandet, som möjliggörs genom den i kroppen inneboende anden, präglas människans karaktär och levnadsväg. Det goda eller det onda formas i första hand av tänkandets kraft. Genom ett visst tänkesätt byggs en motsvarande vilja upp, vilken förr eller senare leder till en bestämd handling. Det är alltså tänkandet, som sätter viljan i gång, inte tvärtom, som man ibland får höra. Den kraft som tänkandet utnyttjar strömmar in i anden från världsalltets oändliga vidder, från den andekraft, som gett upphov till vårt bebodda universum och hela Skapelsen. Det vore fel att kalla denna urkraft för Gud, för detta ord är bara en gammal beteckning för en människa tillhörande ett utomjordiskt släkte, som var jordmänniskans egentliga förfäder. Det rörde sig vanligen om en vetenskapsman, som med sitt vetande och kunnande kunde uträtta otroliga saker."

Endast genom att ändra sitt tänkande till det bättre kan människan hoppas på att kunna lösa de väldiga problem som hon på tröskeln till den nya tidsåldern konfronteras med på Jorden. Ett av de största är den stora överbefolkningen, som är på väg att leda till en katastrof. Mot alla Skapelsens lagar har människan förökat sig på ett hämningslöst sätt, så att stora delar av planetens befolkning inte längre har någon rimlig chans till ett människovärdigt liv.

"Omåttligt förökar sig mänskligheten och alstrar avkomma på ett okontrollerat sätt. Om Jorden förmår att utan svårighet ge näring åt cirka 500 miljoner mänskliga varelser, så har man på planeten avlat så många, att problemen brett ut sig och blivit okontrollerbara. Att få ner mängden av mänskliga varelser på Jorden till en rimlig nivå måste betraktas som en av de viktigaste uppgifterna för den nutida mänskligheten. Vägen dit är inte lätt att beträda, ty först måste förnuftet få överhand, men så här kan man göra: Alla de som har ansvaret för styrelsen på Jorden utfärdar en förordning om att ingen familj skall sätta mer än tre barn till världen under period på tio år och ingen man skall avla barn före 30 års eller efter 40 års ålder. Men i starkt överbefolkade stater måste utfärdas en förordning om absolut födelsestopp i sju års tid, så att befolkningens mängden reduceras på ett naturligt sätt."

Det för Jorden lämpliga befolkningstalet kan beräknas efter antalet kvadratkilometer fruktbart land, och detta gäller också för varje enskild stat. En kvadratkilometer fruktbart land räcker till för att utan bekymmer livnära 12 mänskliga varelser jämte alla bejintliga djur i den fria naturen och alla de djur människan behöver för sina behov. Med den normen skulle ingen hungersnöd behöva uppstå och många sjukdomar kunna kvävas i sin linda. Men också problemen med miljö- och luftföroreningar skulle lösas, liksom flera andra därmed sammanhängande problem. Krig och liknande våldsdåd skulle i största utsträckning kunna förhindras och jordmänniskan lära sig att leva i fred och harmoni med sina medmänniskor!"

Sådant var alltså det budskap som överfördes till en speciellt utvald mottagare på var planet. Om vi alla hjälpte till med att på lämpligt sätt sprida det till våra medmänniskor, kanske vår framtid blir bra mycket ljusare än vad många på goda grunder befarar!

Möten med reptoida varelser från rymden

Enligt en av Linda Moulton Howe författad artikel i tidskriften *Nexus Magazine* hade en 34-årig man i North Carolina vid namn *Jim Sparks* redan 1988 haft ett märkligt möte med konstiga varelser från rymden. Han sade sig mitt i natten ha blivit fysiskt uppdragen ur sängen och bokstavligen förd rätt igenom väggen upp i en rymdfarkost!

Hur det hela exakt fungerade, förstod han inte, men han begrep att det hade att göra med ett elektromagnetiskt kraftfält av något slag. Väggen tycktes plötsligt bli genomskinlig och möjlig att passera rätt igenom. Så hade det svartnat för ögonen på honom och några ögonblick senare hade han befunnit sig ombord på rymdskeppet. Förmodligen hade även hans egen kropp temporärt förtunnats genom en förhöjning av molekylernas vibrationsnivå.

Den allra markligaste ombordtagningen hade ägt rum 1995, då han konfronterades med en grupp utomjordingar av ett speciellt slag. Plötsligt sag han sig omgiven av ett dussin storväxta varelser, som alla hade huvudena vända mot utomjordingen alldeles till vänster om honom. Den enda ljuskällan han tydligt kunde urskilja var ett hologram av ett mänskligt ansikte, som denna varelse hade framför sitt eget ansikte, synbarligen för att dölja det för hans blickar.

Så överförde ett telepatiskt budskap till honom: *"Det finns saker som du behöver veta. Ja, det är sant, att vi har varit i kontakt med de ledande i er regering, och att det har träffats överenskommelser, som hemlighållits för ert folk. Det är också sant, att en del personer har dödats eller svårt skadats för att hemligheten skulle bevaras. Vi kontaktade era ledare, därför att er planet kommit i en svår situation. De påstod, att tiden ännu inte var mogen för att göra ert folk uppmärksam på vår närvaro. Vi träffade därför en överenskommelse med era ledare om när ert folk skulle underrättas, men den har de inte hållit. Vi var också överens om att åtgärder under tiden skulle vidtagas med hjälp av vår teknologi och rådgivning i syfte att förbättra er planets miljömässiga tillstånd, men också den överenskommelsen bröts."*

"Vi inriktar oss nu på den vanliga människan. Er luft och ert vatten är förorenade. Era skogar och er växtlighet håller på att dö ut, och det finns stora hal i näringskedjan. Era nukleära och biologiska vapen är förödande på miljön. Er planet är kraftigt överbefolkad. Det håller nästan på att bli för sent, om ert folk inte snart vidtar nödvändiga åtgärder. Det finns bättre sätt att hämta fram energi och tillgodose näringsbehov på. Era makthavare känner till det och skulle kunna se till att de kommer till användning!"

Det här lät ju trots allt hoppingivande, men på Jims undran, varför dessa metoder inte tillämpas nu, erhöll han svaret att de styrande ser dem som ett hot mot den militära säkerheten! Tanken att våra makthavare skulle kunna rädda planeten, men inte gör det på grund av misstänksamhet och girighet, gjorde honom förbannad. Men han fick också veta, att de maktägande, som undertryckt informationen, borde utlovas amnesti för detta brott, så att de vågar komma fram med sanningen. Själv borde han i samverkan med andra arbeta för en bättre miljö på planeten, och han utlovades utökad kunskap från dem för detta arbete i framtiden.

Allt detta verkade ju vettigt och bra, men när de stod i begrepp att avlägsna sig, bad han dem att först visa honom hur de egentligen såg ut. De tvekade först, och menade, att då skulle han bara bli förskräckt. Men när han envisades, lät de någon ljuskälla spela över deras kroppar och ansikten, och nu blev han verkligen rädd. De hade en hud med fjäll och deras ansikten sag ut som om de var en korsning mellan ödla och orm. Ögonen liknade diamanter, med röda pupiller. Skallens form gav intryck av att deras skinnklädda hjärna stack fram över pannan. Sedan svartnade det för hans ögon igen.

När Jim Sparks efter återkomsten samlade sina tankar, ansåg han sig kunna dra den slutsatsen, att de här rymdvarelserna varken var väl-sinnade eller illasinnade, men troligen i hemlighet hade varit hos oss i tusentals år. Av allt att döma har de mycket länge utnyttjat oss för att komma åt jordiskt råmaterial. Vi jordmänniskor har för dem varit en sig själv vidmakthallande arbetsstyrka, som de kunnat utnyttja.

Hittills har allt fungerat efter deras önskan, men så har vi slagit in på en väg till självförintelse genom hänsynslös miljöförstöring och ohämmad barnalstring. Detta vill de göra något åt, i sitt eget intresse, trodde han!

En annan i Nexus-artikeln omnämnd ombordtagen person, Anna Hayes, författarinna till boken *"Voyagers, The Sleeping Abductees"*, (Wild Flower Press, USA, 1998), har en mera illusionsfri syn på de här rymdvarselerna, som hon räknar till de negativa. Om de säger sig vilja lämna teknologisk och annan hjälp till att rädda Jordens miljö, så är det bara ett slugt handlande i deras eget intresse. De vill helt enkelt bara ta över en ren och inte miljömässigt fördärvad planet för att så kunna exploatera dess mänskliga arbetskraft. De har systematiskt dragit fördel av människors okunnighet och utnyttjat en avancerad teknologi i syfte att manipulera och bedra för sin egen vinnings skull!

Men det finns givetvis också positiva utomjordingar – de ursprungliga skaparna av den mänskliga prototypen – som vill lösa Jordens miljöproblem, men då för att hjälpa vårt släkte att nå sitt utvecklingsmål: att tjäna som planetens omtänksamma väktare. Om mänskligheten lyckas fullgöra den uppgiften, kommer Jorden aldrig mer att kunna fungera som ett objekt för makthungliga individers exploatering!

Troligen – säger Anna Hayes – har de negativa meddelat de amerikanska makthavarna, att de själva kommer att introducera sig för allmänheten, om regeringen inte gör det. Man kan därför misstänka, att regeringen förbereder ett scenario för introduktion av de negativa. Dessa planerar troligen i sin tur att hjälpa regeringen med att rentvå sitt fläckade rykte genom att iscensätta pseudohändelser med hjälp av holografiska bilder i atmosfären.

Hur det skall gå för oss här på Jorden under innevarande och närmast följande år återstår att se. Allt hänger på om vi kan utveckla oss bort från egoismen, maktbegäret och vinningslystnaden, samt frigöra oss från den ständiga mediala manipuleringen. I stället måste vi bli ansvarsfulla och aktiva sanningssökare, med ambitionen att upprätta ett samhälle byggt på asikts- och yttrandefrihet samt ekonomisk rättvisa. Var och en bör kunna använda sin fritid till försöka göra sitt bästa för samhällets förbättring efter mättet av sin förmåga i stället för att slösa bort tiden på oväsentligheter!

SUNE HJORTH

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfälskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto 10 07 85 - 5.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

E-post: sune.hjorth@telia.com

Prenumerationsavgift: 120 kr (övriga Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare årgångar kan rekvireras till följande priser per årgång:
-92 /-93: 40 kr, -94 /-95: 60 kr, -96/-97: 80 kr : och -98 /-99: 100 kr.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

